

მარინა მაისურაძე

ასოციებული პროფესორი

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი

მარიამ ვარდიაშვილი

ასოციებული პროფესორი

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი

საგარანტიო მომსახურების აღრიცხვის საკითხები ფინანსური ანგარიშგების საერთაშორისო სტანდარტების მიხედვით

კომპლექსური პროექტის (ტრანსპარენცია, აღჭურვილობა, საყოფაცხოვრებო ტექნიკა) მწახმოებლები მყიდველებს თავიანთ პროექტის გახვეული პერიოდის განმავლობაში ხაზისხის გაჩანტიით აწვდიან. გახდა ამისა, მწახმოებლებს შეუძლიათ უზრუნველყონ თავიანთი პროექტის დამატებითი ტექნიკური მომსახურება. ორივე შემთხვევაში გამყიდველი იღებს ვადებულებას შეაკეთოს ან შეცვალოს დეფექტური პროექტი. ეს აჩის გამყიდველის საგაჰანგიო ვადებულებები გაყიდვით დაქონდნის მიმართებაში. სტატიაში წაჩმოდგენილია აღნიშნული საგაჰანგიო ვადებულებების აღრიცხვის საკითხები ფინანსური ანგარიშგების საერთაშორისო სტანდარტების (ფასს) შესაბამისად.

საკვანძო სიტყვები: საგაჰანგიო ვადებულებები, ხაზისხის გაჩანტია, მაჩწმუნებლის გაჩანტია, სეჩვისის ტიპის გაჩანტია.

ფასს 15-ის „ამონაგები მომხმარებლებთან გაფორმებული ხელშეკრულებებიდან“, შეძლებით მნიშვნელოვნად შეიცვალა ამონაგების აღიარების წესი გრძელვადიან პერიოდში სამუშაოს მიმდინარეობისას. (მ. ვარდიაშვილი, მ. მაისურაძე, ხ. ჩიტაძე, 2022)

„ფასს 15 სხვადასხვა კონტრაქტებისთვის უნივერსალური კრიტერიუმების შემოტანით, უფრო ფართოდ განიხილავს და მეტად აკონკრეტებს ამონაგების აღიარების და შეფასების ყველა შესაძლო ვარიანტს“, რომელიც არსებულ სტანდარტებთან შედარებით უფრო ზუსტი და თანმიმდევრულია. (Vardiashvili Maisuradze, 2017)

ფასს 15-ის მიხედვით მნიშვნელოვნად შეიცვალა ამონაგების აღიარების წესი. ისეთი კონტრაქტებიდან, რომლებიც გარკვეული პერიოდის განმავლობაში უნდა შესრულდეს, ამონაგების შეფასება და აღიარება, დამოკიდებულია შესასრულებელი ვალდებულების შესრულების ხარისხზე. (Sabauri, Vardiashvili, Maisuradze 2022)

საქონლის მიწოდების ან მომსახურების გაწევის დროს შეიძლება ადგილი ჰქონდეს გარკვეულ ხარვეზს, (გაუმართაობას). ასეთ შემთხვევაში გამყიდველის (მწარმოებლის) ვალდებულებები (გარანტია) პროექტის (საქონლის, მომსახურების) გაუმართაობის აღმოსაფხვრელად შეიძლება განისაზღვროს კანონმდებლობით ან მყიდველთან გაფორმებული ხელშეკრულებით. ასეთი სახის გარანტია აფართოებს გამყიდველის ვალდებულებებს პროექტის მყიდველზე კონტროლის გადაცემის გარეშე, გარანტია შეიძლება შედიოდეს მთლიან შესყიდვის ფასში ან ცალკე შეძენილი იყოს როგორც არასავალდებულო პროექტი. მყიდველი მოითხოვს მისგან მზადყოფნას შეაკეთოს ან შეცვალოს საგარანტიო პერიოდის განმავლობაში გარანტირებული პროექტი. მოცემულ შემთხვევაში შესასრულებელი ვალდებულების შესრულების ხარისხის შეფასება არის ამონაგების აღიარების საფუძველი. (Sabauri, Vardiashvili, Maisuradze 2022)

საგარანტიო მომსახურების აღრიცხვის საკითხები ფინანსური ანგარიშგების

საერთაშორისო სტანდარტების მიხედვით

მიუხედავად იმისა, რომ გარანტიის ბუნება შეიძლება მნიშვნელოვნად განსხვავდებოდეს დარგების ან მომსახურების სახეების და კონტრაქტის მიხედვით, აღრიცხვის მიზნებისთვის ფასს-ის მიხედვით არსებობს ორი ტიპის საგარანტიო ვალდებულება:

- პირველი - ისეთი საგარანტიო ვალდებულებებია, რომლითაც მიმწოდებლები (მწარმოებლები) პირდებიან მყიდველს, რომ მიწოდებული პროდუქტი **რეალიზაციის** დროს დეფექტებისგან თავისუფალი იქნება. სინამდვილეში, ეს არის მყიდველის დაზღვევა საწარმოო დეფექტისგან. თუმცა, ამ დაპირებით მიმწოდებელი მყიდველს არანაირ დამატებით მომსახურებას არ უწევს. მწარმოებელი კომპანია იღებს ვალდებულებას გამოასწოროს პროდუქციის ხარვეზი, რომელიც წარმოების პროცესში წარმოიქმნა, მაგრამ აღმოჩენილი იქნა პროდუქტის გაყიდვის შემდეგ. საწარმომ ამ ტიპის გარანტია უნდა აღრიცხოს ბასს 37 - ის - „ანარიცხები, პირობითი ვალდებულებები და პირობითი აქტივების“ შესაბამისად. თუ გარანტია ან გარანტიის ნაწილი არ წარმოადგენს მომსახურების გაწევას იმის დასაზღვევად, რომ გადაცემული საქონელი აკმაყოფილებს წინასწარ შეთანხმებულ სპეციფიკაციებს, ამ ტიპის გარანტიისთვის გამოიყენება ტერმინი „მარწმუნების ტიპის გარანტია“.

მაგალითად, კომპანია ყიდის საწარმოო აღჭურვილობას ექვსთვიანი საგარანტიო ვადით. გარანტიის პირობების თანახმად, კომპანია ვალდებულია გამოასწოროს, აღმოჩენილი წარმოების ხარვეზები შეკეთებით ან შეცვლით, მიწოდების დღიდან ექვსი თვის განმავლობაში. აღჭურვილობის ერთი ერთეულის ღირებულება 30,000 ლარია. წარსული გამოცდილება გვიჩვენებს, რომ საგარანტიო პერიოდში აღმოჩენილი დეფექტების გამოსასწორობლად მას 1,000 ლარი დაუჯდება.

ბასს 37-ის გამოყენებით, გამყიდველი კომპანია წინასწარ აფასებს შესაძლო ხარჯებს, რომლებიც წარმოიქმნება წარმოების დეფექტების გამოვლენის შემთხვევაში და მას აღიარებს ხარჯად, რაც შეეხება გაყიდვიდან მიღებულ ყველა შემოსავალს აღიარებს დაუყოვნებლივ, აღჭურვილობის გაყიდვის მთელი მოგება (მარჟა) ფორმირდება პროდუქციის გაყიდვის დროს.

აღჭურვილობის შეკეთების ან გამოცვლის ხარჯები ჩამოიწერება პირობითი ვალდებულებიდან მათი გაწევის დროს, ხოლო თუ ფაქტიურად გაწეული ხარჯები აღემატება შექმნილი პირობითი ვალდებულების (რეზერვის) თანხას, მაშინ ზედმეტი თანხა აღიარდება ხარჯად.

განუსაზღვრელობებისადმი, რომლებიც თან ახლავს ანარიცხად ასაღიარებელ თანხას, სხვადასხვა პირობის გათვალისწინებით, არსებობს განსხვავებული სახის მიდგომა. როდესაც შესაფასებელი ანარიცხი მოიცავს მუხლების დიდ რაოდენობას, ვალდებულება ფასდება ყველა შესაძლო შედეგისა და მათი ალბათობების შეწონვით. შეფასების აღნიშნულ სტატიის-ტიკურ მეთოდს ეწოდება „მათემატიკური ლოდინი“. აქედან გამომდინარე, ანარიცხის ოდენობა განსხვავებული იქნება იმისდა მიხედვით, თუ რა არის მოცემული თანხის დაკარგვის ალბათობა, მაგალითად 60% ან 90%. როდესაც არსებობს შესაძლო შედეგების უწყვეტი დიაპაზონი და ყოველი შედეგის მიღების ალბათობა თანაბარია, გამოიყენება აღნიშნული დიაპაზონის შუა წერტილი. (ბასს 37, მ.39)

ცალკეული ვალდებულების შეფასებისას, ყველაზე მოსალოდნელი შედეგი შესაძლოა წარმოადგენდეს ვალდებულების საუკეთესო შეფასებას. თუმცა, ასეთ შემთხვევაშიც კი, საწარმო განიხილავს სხვა შესაძლო შედეგებს. თუ სხვა შესაძლო შედეგები, უმეტესწილად, მეტია ან მცირეა ყველაზე მოსალოდნელ შედეგზე, საუკეთესო შეფასება იქნება უმეტესი ან უმცირესი თანხა. მაგალითად, თუ საწარმო ვალდებულია გამოასწოროს მომხმარებლისათვის აშენებული ქარხნის მნიშვნელოვანი წუნი, ამ ვალდებულების შეფასების ყველაზე მოსალოდნელი შედეგი იქნება 1,000 ფულადი ერთეული, რომელიც საჭიროა პირველი მცდელობით წუნის აღმოფხვრისათვის, მაგრამ ანარიცხის აღიარება მოხდება გაცილებით მეტი თანხით იმ შემთხვევაში, თუ არსებობს დამატებითი სამუშაოების ჩატარების საჭიროების მნიშვნელოვანი ალბათობა. (ბასს 37, მ 40)

მეორე ტიპის გარანტია ისეთი გარანტიაა, როდესაც გამყიდველი გარანტიას იძლევა, რომ ის შეაკეთებს პროდუქტს გარკვეული პერიოდის განმავლობაში, თუ მისი გამოყენების დროს მოხდება პროდუქტის გაუმართაობა. ამ შემთხვევაში გარანტია წარმოშობს შესასრულე-

ბელ ცალკეულ ვალდებულებას, ამიტომ ამ ტიპის გარანტიის აღრიცხვისთვის გამოყენებული უნდა იქნას ფასს 15 „ამონაგები მომხმარებლებთან გაფორმებული ხელშეკრულებებიდან“. ამ ტიპის გარანტიისთვის გამოიყენება ტერმინი „service-type warranty“ – „სერვისის ტიპის გარანტია“.

თუ გარანტია ან გარანტიის ნაწილი, უზრუნველყოფს მომხმარებელს დამატებითი მომსახურებით, რაც დაკავშირებულია იმის რწმუნებასთან, რომ გადაცემული საქონელი აკმაყოფილებს წინასწარ შეთანხმებულ სპეციფიკაციებს, მაშინ დაპირებული მომსახურება წარმოადგენს შესასრულებელი ვალდებულების ნაწილს. გამომდინარე აქედან, საწარმომ უნდა გადაანაწილოს და მიაკუთვნოს გარიგების ფასი საქონელზე და მომსახურებაზე. თუ საწარმო მომხმარებელს სთავაზობს ორივე ტიპის გარანტიას, დაზღვევის და მომსახურების გაწევის ტიპის გარანტიებს, მაგრამ არ შეუძლია განცალკევებულად მათი გონივრულად აღრიცხვა, მაშინ საწარმომ ორივე ტიპის გარანტია უნდა განიხილოს როგორც ერთი ვალდებულება და აღრიცხოს შესაბამისად.

პროდუქტის მყიდველისთვის გადაცემის შემდეგ, გამყიდველს აქვს ვალდებულება უზრუნველყოს საგარანტიო მომსახურება (ანუ მზად იყოს პროდუქტის შეკეთების ან გამოცვლისთვის). ხარისხის უზრუნველყოფისგან განსხვავებით, ამ შემთხვევაში, მოვლენა, რომელზეც დამოკიდებულია რესურსების საბოლოო გადინება, არის მომავალი მოვლენა, დაზიანება მოხდა გაყიდვის შემდეგ.

თუ მომხმარებელს არ გააჩნია გარანტიის ცალკე შეძენის უფლება, საწარმომ გარანტია უნდა ასახოს ბასს 37-ის - „ანარიცხები, პირობითი ვალდებულებები და პირობითი აქტივები“ - შესაბამისად, ისეთი შემთხვევების გარდა, როდესაც დაპირებული გარანტია, ან დაპირებული გარანტიის ნაწილი, მომხმარებელს გარკვეული მომსახურებითაც უზრუნველყოფს, გარდა იმისა, რომ უზრუნველყოფს რწმუნებით იმის შესახებ, რომ პროდუქტი შეთანხმებულ სპეციფიკაციებს შეესაბამება. (ფასს 15, ბ30)

მაგალითად, კომპანია ყიდის სამრეწველო სამაცივრო აღჭურვილობას. მიწოდების ხელშეკრულებასთან ერთად კომპანია მყიდველს სთავაზობს ტექნიკურ მომსახურებას. მომსახურების ხელშეკრულების პირობების მიხედვით, კომპანია ვალდებულია, მიწოდების დღიდან ორი წლის განმავლობაში შეაკეთოს დაზიანებული (დეფექტური) აღჭურვილობა ან შეცვალოს ანალოგიურით. აღჭურვილობის ღირებულება 40,000 ლარია, აღჭურვილობის ღირებულება ტექნიკური მომსახურებით 45,000 ლარი. მომხმარებელს შეუძლია დადოს ცალკე ტექნიკური მომსახურების ხელშეკრულება 5,000 ლარია.

თუ მომხმარებელს გარანტიის ცალკე შეძენის უფლება აქვს (მაგალითად, იმის გამო, რომ გარანტიის ფასი ცალკე დგინდება, ან გარანტიის პირობების შეთანხმება ინდივიდუალურად ხდება), გარანტია განსხვავებულ მომსახურებად მიიჩნევა, რადგან საწარმო მომხმარებელს მომსახურების გაწევისას ჰპირდება ისეთი პროდუქციის გადაცემასთან ერთად, რომელსაც ხელშეკრულებაში აღწერილი ფუნქციური მახასიათებლები გააჩნია. ასეთ სიტუაციაში, საწარმომ დაპირებული გარანტია ფასს 15-ის (22-30-პუნქტების) შესაბამისად ცალკე უნდა ასახოს, როგორც შესასრულებელი ვალდებულება და გარიგების ფასის ნაწილი მიაკუთვნოს ამგვარ შესასრულებელ ვალდებულებას. (პ73-86-ე)

აღჭურვილობის გაყიდვის დროს უნდა აღიარდეს:

- ✓ ფულადი საშუალებები ან დებიტორული დავალეანება 45,000 ლარი;
- ✓ მომსახურების ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ვალდებულება 5,000 ლარი;
- ✓ გაყიდვიდან მიღებული შემოსავალი 40,000 ლარი.

შემდგომ, ამისა, ორი წლის განმავლობაში აღიარებული იქნება შემოსავალი ტექნიკური მომსახურების გაწევიდან. მაგალითად, პირველი წლისთვის, 2,500 ლარი შემოსავალი იქნება აღიარებული.

ამრიგად, (მაგალითი 1-ისგან განსხვავებით), ამ შემთხვევაში, გაყიდვიდან მიღებული შემოსავლის ნაწილი აღიარებულია არა გაყიდვის დროს, არამედ მომავალ პერიოდებში. შესაბამისად, გაყიდვიდან მიღებული მოგების (მარჟა) ნაწილი ასევე აისახება მომავალ პერიოდებში.

გავრცელებული პრაქტიკაა, როდესაც საწარმო (ხელშეკრულების, საკანონმდებლო აქტების, ან საწარმოს მიღებული საქმიანი პრაქტიკის შესაბამისად) გარანტიას გასცემს გაყიდულ პროდუქციასთან დაკავშირებით (საქონელი იქნება ეს თუ მომსახურება). გარანტიის ხასიათი შეიძლება მნიშვნელოვნად განსხვავდებოდეს დარგებისა და ხელშეკრულებების სპეციფიკის მიხედვით. ზოგიერთი სახის გარანტია მომხმარებელს უზრუნველყოფს რწმუნებით, რომ მოცემული პროდუქტი ისე იმუშავებს, როგორც მხარეებს ჰქონდათ განსაზღვრული, რადგან შეესაბამება შეთანხმებულ სპეციფიკაციებს. სხვა გარანტიების შემთხვევაში, საწარმო ზემოაღნიშნული რწმუნების გარდა იმის თაობაზე, რომ პროდუქტი შეთანხმებულ სპეციფიკაციებს შეესაბამება, მომხმარებელს გარკვეულ მომსახურებასაც უწევს. (ფასს 15, პ ბ 28)

თუ მომხმარებელს აქვს შესაძლებლობა ცალკე შეიძინოს გარანტია, მაშინ გარანტია წარმოადგენს განცალკევებულ მომსახურებას, რადგან საწარმო მომხმარებელს სთავაზობს მომსახურების განწევას კონტრაქტით განსაზღვრულ ფუნქციონალურ პროდუქტზე დამატებით.

თუ გარანტია, ან გარანტიის ნაწილი ითვალისწინებს მომხმარებლისთვის მომსახურების განწევასაც, გარდა იმისა, რომ უზრუნველყოფს რწმუნებით იმის შესახებ, რომ პროდუქტი შეთანხმებულ სპეციფიკაციებს შეესაბამება, დაპირებული მომსახურება მიიჩნევა შესასრულებელ ვალდებულებად. ამგვარად, საწარმომ გარიგების ფასი უნდა გაანაწილოს პროდუქტზეც და მომსახურებაზეც. თუ საწარმო მომხმარებელს ჰპირდება როგორც რწმუნების (შესაბამისობის) ტიპის გარანტიას, ასევე მომსახურების ტიპის გარანტიას, მაგრამ დასაბუთებული საფუძვლით არ შეუძლია მათი ცალ-ცალკე აღრიცხვა, საწარმომ ორივე გარანტია ერთად უნდა ასახოს, როგორც ერთი შესასრულებელი ვალდებულება.

საწარმოში შეიძლება ადგილი ჰქონდეს ისეთ ოპერაციებს, რომელშიც აუცილებელია გამოიყენოთ როგორც ბასს 37, ასევე ფასს 15.

მაგალითად, კომპანია აწარმოებს და ყიდის კომპიუტერებს, რომლებსაც გააჩნიათ 90-დღიანი ხარისხის გარანტია. კომპანია ასევე სთავაზობს არასავალდებულო გაფართოებული მომსახურების გეგმას, რომლის მიხედვითაც იგი შეაკეთებს ან შეცვლის ნებისმიერ დეფექტურ ნაწილს 90-დღიანი გარანტიის ვადის ამოწურვიდან სამი წლის განმავლობაში. ვინაიდან გაფართოებული მომსახურების გეგმა ცალკე იყიდება, ეს ცალკე სერვისია.

ერთი კომპიუტერის გაყიდვისა და გაფართოებული გარანტიის ტრანზაქციის ჯამური ფასია 4,000 ლარი, ამავდროულად კომპიუტერის ცალკე გაყიდვისა და გაფართოებული გარანტიის ფასი შესაბამისად 3,500 და 500 ლარია. კომპიუტერის დამზადების ღირებულებაა 2,200 ლარი. კომპანიის გამოცდილებიდან გამომდინარე, კომპანია თვლის, რომ 90-დღიანი საგარანტიო პერიოდის განმავლობაში გამოვლენილი დეფექტების გამოსასწორებლად დაუჯდება 100 ლარი.

ამ შემთხვევაში, ფასს 15-ის ამონაგები მომხმარებლებთან გაფორმებული ხელშეკრულებიდან, გამოყენებისას, საწარმო აუცილებელად აღიარებს:

- ✓ ფულად სახსრებს ან სავაჭრო მოთხოვნები - 4,000 ლარი;
- ✓ ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ვალდებულება — 500 ლარი;
- ✓ შემოსავალი რეალიზაციიდან - 3,500 ლარი.

ამავდროულად, აუცილებელია ბასს 37-ის შესაბამისად აღიარდეს საგარანტიო მომსახურების ხარჯები და საგარანტიო ვალდებულება (რეზერვი) 100 ლარი.

ვთქვათ, მომხმარებელმა წარუდგინა საგარანტიო პრეტენზია 300 ლარის ოდენობით. კომპანიამ უნდა გააანალიზოს თითოეული პრეტენზია, რათა დადგინდეს, თუ რა სახის გარანტიას ეხება მოთხოვნა. სარემონტო ხარჯები მომხმარებლის მოთხოვნების დასაკმაყოფილებლად 90-დღიანი საგარანტიო პერიოდის განმავლობაში დაიფარება საგარანტიო ვალდებულებიდან (რეზერვი), რაც 100 ლარს შეადგენს.

მომხმარებელთა პრეტენზიების ნაწილი, რომელთა შეკეთება და სათადარიგო ნაწილების ღირებულება 200 ლარია, დაფარულია „გაფართოებული სერვისის“ (ანუ საგარანტიო მომსახურება) გეგმით.

როდესაც საწარმო აანალიზებს, გარანტია მომხმარებელს გარკვეული მომსახურებითაც უზრუნველყოფს თუ არა, გარდა იმისა, რომ უზრუნველყოფს რწმუნებით იმის შესახებ, რომ პროდუქტი შეთანხმებულ სპეციფიკაციებს შეესაბამება, მან უნდა გაითვალისწინოს შემდეგი ფაქტორები:

ა) გარანტიის გაცემა მოითხოვება თუ არა კანონმდებლობით - როდესაც საწარმოს კანონმდებლობა ავალდებულებს გარანტიის გაცემას, ამგვარი კანონმდებლობის არსებობა იმაზე მიუთითებს, რომ დაპირებული გარანტია არ არის შესასრულებელი ვალდებულება, რადგან ამგვარი მოთხოვნები, საზოგადოდ, წუნდებული პროდუქციის შეძენისგან მომხმარებლების დასაცავად გამოიყენება;

ბ) საგარანტიო პერიოდის ხანგრძლივობა - რაც უფრო ხანგრძლივია საგარანტიო პერიოდი, უფრო მეტია იმის ალბათობა, რომ დაპირებული გარანტია შესასრულებელი ვალდებულება იქნება, რადგან უფრო მეტად არის მოსალოდნელი, რომ საწარმო მომხმარებელს მომსახურებასაც უწევს იმასთან ერთად, რომ უზრუნველყოფს მას რწმუნებით იმის შესახებ, რომ პროდუქტია შეთანხმებულ სპეციფიკაციებს შეესაბამება;

გ) სამუშაოს ხასიათი, რომლის განხორციელებასაც საწარმო მომხმარებელს ჰპირდება - როდესაც აუცილებელია, საწარმომ გარკვეული სამუშაო შეასრულოს იმისათვის, რომ მომხმარებელი უზრუნველყოს რწმუნებით იმის თაობაზე, რომ პროდუქტია შეთანხმებულ სპეციფიკაციებს შეესაბამება (მაგალითად, წუნდებული პროდუქციის დაბრუნების ტრანსპორტირების მომსახურება), მაშინ ამგვარი სამუშაო, სავარაუდოდ, არ წარმოქმნის შესასრულებელ ვალდებულებას. (ფასს 15)

ლიტერატურა

1. მაისურაძე მ., ვარდიაშვილი მ. (2016). ამონაგებთან დაკავშირებული კონტრაქტების აღრიცხვის საკითხები საერთაშორისო სტანდარტების მიხედვით; <http://eprints.tsu.ge/988/>
2. კვატაშიძე ნ., გოგრიჭიანი ზ. (2016). შემოსავლების აღიარების ახალი მოდელი - ფასს 15 ამონაგები კონტრაქტებიდან, <http://eprints.tsu.ge/932/>
3. ბასს 37 „ანარიცხები, პირობითი ვალდებულებები და პირობითი აქტივები“ (2020)
4. <https://saras.gov.ge/ka/lfrs/Pdf/604>
5. ფასს 15 „ამონაგები მომხმარებელთან გაფორმებული ხელშეკრულებებიდან“, (2020) <https://saras.gov.ge/ka/lfrs/Pdf/580>
6. ვარდიაშვილი მ. მაისურაძე მ. ჩიტაძე ხ. ფასს 15-ის გავლენის ანალიზი სამშენებლო კონტრაქტებიდან ამონაგების აღიარებაზე (2022) <https://tsu.ge/assets/media/files/7/>
7. Vardiashvili M., Maisuradze M. (2017) ON RECOGNITION AND MEASUREMENT OF THE REVENUES ACCORDING TO IFRS 15; <https://www.researchgate.net/publication/319644520>
8. Kvatashidze, N., Gogrichiani, Z., (2016) შემოსავლების აღიარების ახალი მოდელი - ფასს 15 ამონაგები კონტრაქტებიდან New model of revenues recognition - IFRS 15 revenue from contracts with customers; <http://eprints.tsu.ge/932>
9. Sabauri L., Vardiashvili M., Maisuradze M. (2022) Methods for Measurement of Progress of Performance Obligation under IFRS 15; Ecoforum; <http://www.ecoforumjournal.ro/index.php/eco/issue/view/31>
10. IFRS 15 for the construction industry – Multiple contracts that should be combined; (2018) <https://www.bdo.com>
11. Сресели Н., Сресели Р. НОВЫЙ СТАНДАРТ ПРИЗНАНИЯ ДОХОДОВ – ИЗМЕНЕНИЯ, ВЫЗОВЫ, НОВШЕСТВА; 2016. pp 148-154, <https://www.researchgate.net/publication/321105489>

Marina Maisuradze

Associate Professor

Ivane avakhishvili Tbilisi State University

Mariam Vardiashvili

Associate Professor

Ivane Javakhishvili Tbilisi State University

Warranty Service Accounting Issues according to International Financial Reporting Standards

SUMMARY

Thus, in order to account quality guarantee during the **sale** of the supplied product, enterprises shall use IAS 37 – “ Provisions, Contingent Liabilities and Contingent Assets”, while in order to eliminate defects arising during **use**, IFRS 15 “Revenue from Contracts with Customers” shall be used.